

Bà Lê Thị L ... bị bệnh bướu độc

Tôi tên là Lê Thị L...

ĐC: 93 Phùng Hưng, Quận 5, TP.Hồ Chí Minh.

Tôi mang một chứng bệnh nan y. Đúng trước tuổi 20, tôi phải vật lộn với tử thần để dành lại mạng sống của tôi, sau một ca mổ hiểm nghèo.

Năm 50 tuổi, bướu bắt đầu tái phát, tôi đến bệnh viện CR, Bác sĩ yêu cầu tôi mổ thêm một lần nữa. Với khối u trên đầu, tuổi già sức yếu, tôi không bằng lòng cho mổ.

May thay, một hôm tôi gặp bác sĩ Trương Thìn (là vị ân nhân của tôi, đã trả lại sự sống cho tôi, qua chứng bệnh thần kinh tọa trầm trọng). Lúc ấy bà thầy Cúc đi theo anh chị em trong đoàn mạch lý để cộng tác tại bệnh viện y học dân tộc. Bác sĩ Thìn đồng ý để Bà trị bệnh cho tôi.

Nhìn gương mặt phúc hậu rạng rỡ của Bà thầy, lòng tôi mang bao điều hy vọng, qua sự trù mẫn yêu của thầy đối với bệnh nhân, tâm hồn tôi dâng lên bao niềm mẫn yêu dào dạt. Tôi đặt trọn niềm tin trong vòng tay thân ái của thầy.

Sau một thời gian điều trị bây giờ khối u trên đầu tôi gom xuống gần màng tang, bướu cổ cũng dần dần tan biến. những giấc ngủ nhẹ nhàng, thanh thản đã đến với tôi, để bù lại bao năm khổ sở vì chứng bệnh mất ngủ bất trị của mình.

Những ngày gần gũi bên Thầy tôi đã lặn lẽ chừng kiến bao điều thầy mang lại cho bệnh nhân. Còn niềm hạnh phúc nào hơn cho những con người bị câm, nay bập bẹ kêu tiếng ba mẹ. Hình ảnh cao đẹp và sự hi sinh cao cả của bà Thầy vương vấn mãi trong lòng bệnh nhân.

TP.Hồ Chí Minh, 11-01-1988

Bệnh nhân : **Lê Thị L**